

Publicerad 2012-04-20 00:25 av Sikska

Mjuka vantar i ett järngrepp om ens hjärta

Hans ord var socker söta fällor
som jag medveten gick in i,
till min grämselse idag
för jag vandrade i dem med ett leende

Tänkande att det är bättre att älska
och förlora än aldrig älskat alls.
Men han bevisade mig fel på det,
tack och lov antar jag.

Men kärlek är en av de få saker
som gör det värt att bli sårad
så länge man inte blir liggande blödande,
efter torftliga men funktionella fällor

Dock tror jag inte
att det han och jag hade var kärlek,
det borde inte få kallas för kärlek
då det skulle smutsa ner namnet

Ärr, smärta, styrka och mindre godtrogen
är vad jag tar med mig
I princip det enda han lämnade kvar
då han sprang som vinden en dag

Jag undviker fällor nu,
kanske något som skulle vara en instinkt från början
men jag undviker också riktig kärlek
vars fälla är mjuka vantar i ett järngrepp om ens hjärta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sikska med Poeter.se id #19803 innehar upphovsrätten